मिच्छन् मामभिदासति हिनस्ति तं मन्युं मेन्या त्वदीयेन क्रोधेन अमेनिं कृणु क्रोधरहितं कुरु। मेनिशब्दः क्रोधवाची, तथा च वाजसनेयिनः कस्यचिन्मन्त्रस्य ब्राह्मणे समामनन्ति, अमेन्यस्माद्ब्रह्माणि धारयेत्यक्रुध्यन्नस्मासु ब्रह्माणि धारयेत्येवैतदाहेति॥

अथ द्वितीयां। "यो मा चक्षुषा यो मनसा। यो वाचा ब्रह्मणा घायुरभिदासति। तयाग्ने त्वं मेन्या। अमुममेनिं कृणु" इति। यो मां त्वं यश्चक्षुरादिभिः अघायुः पापमिच्छन् हिनस्ति तं शत्रुं तया मेन्या त्वदीयेन क्रोधेन क्रोधरहितं कुरु॥

अथ तृतीयां। "यत्किञ्चासौ मनसा यच्च वाचा। यज्ञैर्जुहोति यजुषा हविर्भिः [१]। तन्मृत्युर्निर्ऋत्या संविदानः। पुरा दिष्टादाहुतीरस्य हन्तु" इति। असौ मच्छत्रुः यत्किञ्च मनसा मद्विषये दुरितं करोति। यच्च वाचा यज्ञैर्हविर्भिश्च यजुषा मच्छासनार्थं जुहोति तत्सर्व्वं निर्ऋत्या संविदानः ऐकमत्यं गतः मृत्युः हन्तु नाशयतु। पुरा दिष्टात् दिष्टं दैवं शत्रोरनुकूलस्य देवस्य प्रवृत्तेः पुरा अस्य शत्रोराहुतिं हन्तु नाशयतु॥

अथ चतुर्थीमाह। "यातुधाना निर्ऋतिरादु रक्षः। ते अस्य घ्नन्त्वनृतेन सत्यम्। इन्द्रेषिता आज्यमस्य मथ्नन्तु। मा तत्समृद्धि यदसौ करोति" इति। यातुधानाः क्रूराः भूतविशेषाः या च निर्ऋतिः क्रूरदेवता आदु अनन्तरञ्च यत् रक्षो राक्षसजातिः ते सर्व्वे अस्य शत्रोः सत्यं अवैतथ्यं कृतं कर्म्म